

Nr 770

Av fröken **Wetterström**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 168, med förslag till lag angående ändring i lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma lag, m. m.*

I lagen om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m. stadgas bl. a., att lägenhet, som innehaves med bostadsrätt, i allmänhet icke får överlätas till annan mot högre belopp än som svarar mot bostadsrättsinnehavarens andel i bostadsrättsföreningens behållna tillgångar.

För många innehavare av bostadsrätt kan detta medföra betydande ekonomiska förluster. Om innehavaren sålunda av någon anledning önskar sälja sin bostadsrättslägenhet, kan han inte få igen mer än han en gång betalt för densamma, även om lägenheten genom penningvärdeförsämringen fått ett högre nominellt värde. Skulle han sedan köpa sig en likvärdig lägenhet t. ex. på annan ort, får han där — i varje fall om det gäller en nybyggd fastighet — betala ett väsentligt högre pris.

Någon principiell skillnad mellan överlåtelse av en bostadsrättslägenhet och försäljning av t. ex. en villafastighet föreligger icke. Båda bostäderna innehaves med äganderätt och har anskaffats genom viss konstantinsats, som ofta motsvarar många års personligt sparande. Vid försäljningen av sin bostad kan villaägaren ta ut det pris fastigheten betingar i den allmänna marknaden och sålunda få täckning för den penningvärdeförsämring som eventuellt inträtt sedan fastigheten förvärfvades. På grund av gällande bestämmelser har en bostadsrättsinnehavare icke dessa möjligheter utan får nöja sig med att vid försäljningen få igen det nominella belopp han erlagt för lägenheten. Detta innebär, att incitamentet till försäljning av bostadslägenheterna är betydligt svagare än när det gäller villafastigheter.

Det kan även ifrågasättas om icke bestämmelserna i nu rådande brist-situation på bostadsmarknaden uppmuntrar till oegentligt förfarande vid försäljningar och s. k. betalning under bordet.

I proposition nr 168 föreslås, att en successiv avveckling av hyresregleringen skall påbörjas den 1 juli 1956. Avvecklingen kommer huvudsakligen att ske regionalt. Däremot har varken hyresregleringskommittén eller departementschefen berört frågan om ett helt upphävande av bestämmelserna om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt. De huvudinvändningar som framförts mot en kategorimässig avveckling av

regleringen — hyresstegringar och obefogade uppsägningar — kan enligt min mening icke riktas mot ett upphävande av bostadsrättskontrollagens bestämmelser om överlåtelse av bostadsrätt. Någon risk för uppsägning eller direkt hyreshöjning kan det nämligen här icke bli fråga om, då ju bostaden innehaves med äganderätt.

Under återopande av vad här anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 168
mätte antaga följande

Förslag

till

lag om ändring av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.

Härigenom förordnas, dels att 11 och 16 §§ lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt samt rubriken till 11 § skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels att 5—10 §§ samma lag jämte rubriken till 5 § skola upphöra att gälla, dels ock att samma lag, vilken enligt lag den 4 mars 1955 (nr 88) gäller t.o.m. den 30 september 1956, skall äga fortsatt giltighet t.o.m. den 30 september 1957.

Om upplåtelse av annan andelsrätt än bostadsrätt

11 §.

Förening, som — — — lägenheten upplåtits.

Vad i 4 § första stycket stadgas om bostadsrätt skall äga motsvarande tillämpning med avseende å annan andelsrätt i förening eller aktiebolag, varmed följer rätt att besitta eller hyra lägenhet.

16 §.

Den som — — — eller fängelse.

Till enahanda straff dömes den som bryter mot 4 § första eller andra stycket, 11 § andra stycket i vad det hänför sig till 4 § första stycket, eller mot 12 §. Vad i — — — där sägs.

Den som underlåter att lämna uppgift, varom föreskrift meddelats enligt 4 § i tredje stycket eller mot bättre vetande lämnar oriktig sådan uppgift, straffes ock med dagsböter eller fängelse.

Denna lag — — — Svensk författningssamling.

Bestämmelserna i 4, 11 och 12 §§ skola ej gälla, om avtal träffats eller anvisning å lägenhet skett före lagens ikraftträdande i orten.

Lagen äger — — — 30 september 1943.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1956.

Stockholm den 27 april 1956

Karin Wetterström
